

РЕШЕНИЕ

№ 33894

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7618** по описа за **2025** година докладвано от съдия София Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от Д. Д. Д. и „Фин Виндекс“ ЕООД, чрез процесуалния представител адв. Й. Л., срещу решение № 1954 от 29.05.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 11962/2024 г. на Софийски районен съд, 18-ти състав, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 8284733 на СДВР. С оспорения електронен фиш на Д. Д. Д. - законен представител на „Фин Виндекс“ ЕООД, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП, е наложена глоба в размер на 300,00 лв.

Касационните жалбоподатели изразяват несъгласие с изводите на районния съд, като излагат мотиви за неправилност и необоснованост на обжалвания съдебен акт. Твърдят, че в решението си съдът не е извършил обективна и всестранна проверка на фактите и не е обсъдил в цялост възраженията срещу ЕФ, като не се установява и точното местоположение на нарушението. Сочи още, че е налице опорочаване на процедурата по установяване и издаване на ЕФ, както и че от обжалваното решение не става ясно на кого се налага административното наказание и въз основа на коя правна норма. Моли за отмяна на решението и постановяване на акт по същество, с което да се отмени оспореният електронен фиш.

По съображения за нарушение на правото на Европейския съюз с оглед фиксирания размер на

наказанията по чл. 182, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗДвП и с оглед постановеното решение по дело С-61/2023 на СЕС иска отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

В уточнителна молба във връзка с дадени по настоящото дело указания относно подателя на касационната жалба „Фин Виндекс“ ЕООД, е изразена позиция, че дружеството се явява действителен подател на касационното оспорване, тъй като е сезирало първоинстанционния съд. Софийски районен съд не е конституирал страните, поради което е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

В съдебно заседание, касационните жалбоподатели не се явяват, като се представляват от адв. И., която поддържа жалбата и искането за преюдициално запитване, и претендира разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез процесуалния си представител гл. юрк. П., в писмени бележки оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар от касационните жалбоподатели.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и неправилност на решението на СРС. Моли за уважаване на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбите и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Д. Д. Д. и „Фин Виндекс“ ЕООД, чрез адв. Й. Л., са подали жалба срещу електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, Серия К № 8284733 от 24.10.2023 г., издаден от СДВР. По делото е налично ненадлежно упълномощаване от „Фин Виндекс“ ЕООД за осъществяване на процесуално представителство от посочения адвокат и надлежно упълномощаване за Д. Д. Д.. С определение № 4719 от 28.11.2024 г. по а.н.д. № 11962/2024 г. Софийски районен съд е насрочил делото и оставил без уважения исканията в жалбата за изискване на материали. Не са конституирани страни по делото, а е указано да се призоват жалбоподателят и въззиваемата страна СДВР. Изпратена е призовка само до Д. Д. Д., чрез адв. Л. и до СДВР. По делото е налично и преупълномощаване от адв. Л., като процесуален представител на Д. Д. Д., за адв. Т. К.. От Д. Д. Д. и „Фин Виндекс“ ЕООД са представени писмена защита, списък с разноски и 2 бр. договори за правна помощ. В проведеното по делото съдебно заседание, жалбоподател е бил само Д. Д. Д..

С обжалваното съдебно решение, съдът е приел, че оспореният електронен фиш е законосъобразен. В него правилно е посочен адресатът - управителят Д. Д. на юридическото лице, чиято собственост е автомобила - „Фин Виндекс“ ЕООД. Установено е, че електронният фиш е съобразен със съответната заповед на министъра на вътрешните работи за утвърждаване на образец, метрологичната годност на съответното измервателно средство към процесната дата – съответно одобряване на типа и успешното преминаване на измервателното средство пред метрологична проверка със срок на валидност към датата на установяване на нарушението. Съдът е изложил мотиви, че управителят на дружеството няма влезли в сила наказателни постановления към 24.10.2023 г. за нарушение на правилата за движение по пътищата. Районният съд не е констатирал нарушения на материалния и процесуалния закон, които да бъдат основания за отмяна на оспорения електронен фиш. В съдебното решение мотивирано е отговорено на всички възражения, изложени в жалбата и писмената защита. С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил обжалвания електронен фиш, с който на Д. Д. Д. - законен представител на „Фин Виндекс“ ЕООД, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП, е наложена глоба в

размер на 300,00 лв.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд – София-град, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба на Д. Д. Д. е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна, участвала в първоинстанционното производство и при спазване на преклузивния срок.

Касационната жалба на „Фин Виндекс“ ЕООД, е допустима, тъй като дружеството е подало обща жалба срещу процесния електронен фиш с управителя Д. Д. Д., но в тази част, Софийски районен съд не се е произнесъл. Не е извършена проверка за редовност, съответно допустимост и евентуална основателност на жалбата на „Фин Виндекс“ ЕООД.

Настоящият състав счита, че касационната жалба на Д. Д. Д. е неоснователна.

Установява се че на 24.10.2023 г., в 18:07 ч., извън населено място, по Околовръстен път на [населено място] срещу номер 333, с посока от ул. С. шосе към ул. Патриарх Г., при ограничение на скоростта 80 км/ч, въведено с пътен знак В-26, е установено и заснето с АТСС Cordon M2, № MD1195, нарушение на скоростта, извършено с лек автомобил марка „БМВ И ИЗ“ с рег. [рег.номер на МПС] , движещ се със скорост 112 км/ч, с превишение на скоростта от 32 км/ч, с приспаднал толеранс от 3% - нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП. За нарушението е направен снимков материал.

Издаден е ЕФ серия К № 8284733 на Д. Д. Д.- законен представител на собственика на автомобила „Фин Виндекс“ ЕООД. В законоустановения срок, лицето не е представило декларация по чл. 188, ал. 2 от ЗДвП.

Представени са решение за одобрен тип уреди за измерване № 558-02-01-01/1-17-3 от 13.06.2017 г. на Държавен институт по метрология на Република Х. и извадка от Регистър на вписаните средства за измерване към Български институт по метрология (БИМ), протокол от проверка № 020-СГ-ИСИС/14.03.2023 г. на БИМ, Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди", отдел "Изпитване на средства за измерване и софтуер" от проверка на видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2, идентификационен номер MD1195, със срок на валидност една година, от които се установява, че техническото средство е от одобрен тип и е преминало преглед за техническа годност на 14.03.2023 г.

Представени са и протокол рег. № 4332р-71201/25.10.2023 г. за използване на 24.10.2023 г. на автоматизирано техническо средство или система; справка картон на водача, ежедневна форма на отчет от 24.10.2023 г. и снимков материал. ЕФ е връчен на жалбоподателя на 26.07.2024 г.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното производство по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че Софийски районен съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил подробни мотиви относно преценката на доказателствената съвкупност, и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като

произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Д. Д. Д. - законен представител на собственика на автомобила „Фин Виндекс“ ЕООД, допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че изводите на районния съд относно съответствието на издадения електронен фиш с процесуалните правила за неговото издаване, са правилни. В разпоредба на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил, собственост на „Фин Виндекс“ ЕООД с управител Д. Д., на когото се налага наказание съгласно чл. 188, ал. 2 във връзка с чл. 186, ал. 4 от ЗДвП, е извършил нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като скоростта е 112 км/ч, при ограничение на скоростта въведено с пътен знак В-26 от 80 км/ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административнонаказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е така, тъй като електронният фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и след това наказателно постановление (НП), т. е. да се приложи общият ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случай, няма данни при установяване на нарушението да е присъствал контролен орган.

В съставеният електронен фиш Серия К № 8284733, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административнонаказателно обвинение. Противно на изложеното в касационната жалба, ясно е посочена нарушената правна норма – чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, както и че нарушението е извършено извън населено място, пътят, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часът на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образецът. С оглед изложеното, не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна.

Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило.

Това налага извода, че нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В нормата на ал. 2 е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В процесния случай това е сторено със знак В-26, като ограничението на скоростта е 80 км./ч. В разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП /ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г./ е предвидено, че за превишаване от 31 до 40 км/ч, нарушителят се наказва с глоба от 300 лв. Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание.

Твърдението на жалбоподателя, че в обжалваното решение Софийски районен съд няма мотиви, от които да става ясно на кого е наложено наказанието, не може да бъде споделено от настоящия състав. В съдебния акт е подробно изложено, че е посочено лицето, на което е наложено административното наказание по чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП, а именно управителят на юридическото лице, чиято собственост е засеченото с превишена скорост МПС.

Възражението, че в процесния случай не става ясно къде е поставен пътният знак В-26, въвеждащ ограничението на скоростта на движение, както и че зад него се е намирал още един знак, но с различно ограничение на скоростта, е неоснователно. От събрания по делото снимков материал се установява, че разположението на пътните знаци не би могло да въведе в заблуждение относно предвидената за този участък максимална допустима скорост на движение на МПС. Знакът, който се вижда на приложената по делото снимка с ограничение 50 км/ч е на друго - локално пътно платно, а не се намира на Околовръстния път. Всеки водач на МПС може да се ориентира, че следва да се спазват пътните знаци и ограниченията, намиращи се на пътното платно, по което се движи МПС-то.

Възражението на жалбоподателя, че обстоятелствата относно разстоянието между знака, въвеждащ ограничение на скоростта на движение, и уреда, заснел нарушението, имат значение относно законовата цел за ефективна контролна дейност, е неоснователно. Приложима е Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от министъра на вътрешните работи. Чл. 8 от посочения подзаконен нормативен акт предвижда, че при контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта мястото за разполагане на АТСС се определя така, че АТСС да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната с ограничение на скоростта. В процесния случай заснетото МПС се е намирало в обхвата на АТТС, и след като не са налице допълнителни нормативни изисквания спрямо разстоянието между знака и АТТС, то може да се заключи, че законодателната цел, гарантираща ефективността на контролната дейност, е спазена.

Възраженията, че липсата на отбелязване в отчетната форма на броя заснети нарушения и посочване на първото и последно изображение/видео опорочава процедурата по установяване и издаване на електронния фиш, също са неоснователни. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от горепосочената наредба предвижда, че за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението, като протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък. При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта

протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда. За датата на проверката е налице съставен протокол с рег. № 4332p-71201/25.10.2023 г. по надлежния ред, чрез посочване на мястото за контрол, което съвпада с цитираното в електронния фиш такова, посоката на движение, че има пътни знаци за ограничение, посочен е номера на служебния автомобил, начало и край на работа на техническото средство, както и лицето, извършило проверката. В процесния случай, контролният орган е приложил и снимка, от която е видно, че АТСС, е временно разположено на пътя и работи на автоматичен режим, без човешка намеса. Следователно, не може да се изведе заключение, че процедурата по установяване и издаване на електронния фиш е опорочена.

Неоснователно е и възражението, че не може да се установи, че именно жалбоподателя Д. Д., в качеството му на законен представител на „Фин Виндекс“ ЕООД, е извършил нарушението. Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В конкретния случай, жалбоподателят е законен представител на юридическото лице и едноличен собственик на процесния автомобил. В електронния фиш му е указана възможността на основание чл. 189, ал. 5 от ЗДвП да подаде писмена декларация с данни на лицето, извършило нарушението. Същият е имал възможност в 14-дневен срок да заяви това, в случай, че друго лице е управлявало заснетия лек автомобил, но тъй като това не е сторено, наказанието правилно е наложено на управителя на юридическото лице, което е собственик на автомобила, чиято скорост е засечена.

Настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от санкционираното лице, което е установено от контролните органи по надлежния за това ред, чрез техническо средство с издаване на електронен фиш, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

Жалбоподателите са отправили искане за отправяне на преюдициално запитване до СЕС по следните въпроси:

1. Отговарят ли предвидените в чл. 182 от Закона за движение по пътищата глоби за нарушения, свързани с превишаване на законово установената скорост, на Критериите за прилагане и определяне на размера на глоби и периодични имуществени санкции, предвидени в параграф 13 и чл. 15 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 646/2012 г. на Комисията от 16.07.2012 г. за определяне на подробни правила относно глобите и периодичните имуществени санкции, съгласно Регламент № 216/2008 г. на Европейския парламент и Съвета, уреждащ прилагането на принципа на съразмерност при налагането на глоби и имуществени санкции от страна на Европейската комисия? Също така, съответстват ли тези санкции на принципа на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Европейския съюз и който държавите членки са задължени да спазват, съгласно чл. 5, § 4 от Договора за Европейски съюз?

2. Следва ли постановеното от Съда на Европейския съюз Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 да се тълкува разширително и да се прилага към всички санкционни норми, предвидени в административното законодателство на Република България, като се има предвид, че в т. 53 от решението съдът изрично посочва: „... При тези условия налагането на глоба или на имуществена санкция с фиксиран размер за всяко нарушение на някои предвидени в закона задължения, без да се предвижда различен размер на тази глоба или имуществена санкция в зависимост от тежестта на нарушението, както предвижда разглежданата в главното производство система от наказания, изглежда непропорционално с оглед на целите, посочени в правната уредба

на Съюза.". Предвид горното, възниква въпросът дали разпоредби от националното законодателство, които предвиждат фиксиран размер на административните санкции, каквато е и нормата на чл. 182, ал. 2, т. 4 от Закона за движение по пътищата, следва да се преценяват за съвместимост с принципа на пропорционалност, заложен в правото на Европейския съюз и в светлината на посоченото решение на Съда?

Във връзка с така направеното искане за отправяне на преюдициално запитване до СЕС следва да бъде посочено, че съобразно чл. 628 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК отправянето на преюдициално запитване до СЕС е обусловено от необходимостта от тълкуването на разпоредба на общностното право. Процедурата, уредена в чл. 267 ДФЕС, е инструмент за сътрудничество между СЕС и националните съдилища или юрисдикции, чрез който СЕС предоставя на националните юрисдикции елементите за тълкуване на правото на Европейския съюз, които са им необходими за разрешаване на спор, с който са сезирани. Националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени предвид особеностите на делото необходимостта от преюдициално запитване. Националните юрисдикции не следва да отправят преюдициални запитвания до СЕС, когато отговорът на въпроса произтича ясно и недвусмислено от предишно негово решение или значението и смисълът на разпоредбата или акта са толкова ясни, че не будят никакво съмнение. Тежестта на наказанията, които предвижда разпоредбата на чл. 182 на ЗДвП са взета предвид, като в различните разпоредби е съобразен размерът на превишението на скоростта, респективно наложеният размер на глобата, който не може да се приеме, че е фиксиран. Глобите предвидени в чл. 182 от ЗДвП са пропорционални на тежестта на нарушението, а именно диапазонът на превишението. Освен изложеното диференцирането на наказанията в отделните хипотези на разпоредбите на чл. 182 от ЗДвП предвижда различни наказания за превишения на скоростта, което е в параметрите на 10 км/ч и от тази гледна точка не може да се приеме, че е налице фиксиран размер на глобите. Освен изложеното, следва да се отбележи, че Регламент /ЕС/ № 646/2012 г. на Комисията от 16.07.2012 г. за определяне на подробни правила относно глобите и периодичните имуществени санкции, е за изпълнение на Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 година относно общи правила в областта на гражданското въздухоплаване, за създаване на Европейска агенция за авиационна безопасност, т. к. той не обслужва глобите, налагани при нарушение на Закон за движение по пътищата. По изложените съображения, настоящият състав счита, че и решение по дело С-61/2023 г. на СЕС не е относимо за глобите по чл. 182 от ЗДвП. Предвид горното и доколкото не е налице съмнение относно прилагането на чл. 182 от ЗДвП, както и на неприложимост на посочените от касаторите разпоредби на общностното право в настоящия казус, искането за отправяне на преюдициално запитване по поставените въпроси, следва да бъде оставено без уважение.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение, постановено по жалбата на Д. Д. следва да бъде оставено в сила.

С оглед констатирания пропуск на Софийски районен съд за произнасяне и по жалбата, в частта, с която е сезиран от „Фин Виндекс“ ЕООД, настоящият състав счита, че делото следва да се върне на първоинстанционния съд за постановяване на съдебен акт и по посоченото оспорване.

При този изхода на спора, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение с оглед фактическата и правна сложност на делото в размер на 130, 00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1954 от 29.05.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 11962/2024г. на Софийски районен съд.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Д. Д. Д. и „Фин Виндекс“ ЕООД за оправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

ОСЪЖДА Д. Д. Д. с ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], вх. „Б“, ет. 3, ап. 41 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи с адрес [населено място], [улица] сумата от 130,00 (сто и тридесет) лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ИЗПРАЩА делото на същия състав на Софийски районен съд за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на „Фин Виндекс“ ЕООД срещу електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, Серия К № 8284733 от 24.10.2023 г., издадено от Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия: